

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XXXIX. TIT. III. De Aqua Et Aquæpluviæ Arcendæ.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

Qv. III. *An etiam bonae fidei possessor possit cavere?*

AFFIRMATUR; & vix quaestio esse potest, si adhuc est b. f. possessor; quia tunc habetur pro domino, & nomine suo, non alieno tenet; si vero lis ei movetur, eoque definit esse bonae fidei possessor, debet adhuc cavere, ne ipsi scientia rei alienae proficiat; & melioris sit conditionis, quam b. f. possessor, qui nescit rem esse alienam, *L. 13. pr. h.*

Laut. pag. 550. verb. dominus etiam minus &c.

At b. f. possessori, qui a domino emit, lite mota, cavere nequit, *L. 13. §. 9. h. L. 11. h.* (ubi excipitur solus creditor pignoris,) quia exactio cautionis res facti est, & actio, quae non datur ei, qui jam scit, rem alienam esse, *arg. l. 48. §. 1. de Acq. rer. dom.* sed requiritur hic bona fides etiam eo tempore, quo agitur.

At bene notandum, hunc b. f. possessorem repromittere saltem, tanquam suo nomine possidens, non vero satisfacere tanquam possidens alieno nomine, *d. L. 13. pr.*

Qv. IV. *An fructuarius caveat?*

RESP. Cavet ipsi domino ratione operis, quod facit, ne rei domino noceat, non vero ratione aedium, quae forte ruinosae sunt, & non rescinduntur a fructuario: nam haec tenus satis cautum est domino ordinario remedio cautionis fructuariae, *boni viri arbitrato se usurum. L. &c. 20. l. 18. §. 2. vers. ergo &c. h. t.*

Laut. pag. 551. verb. Usfructuarii &c.

Contra dominus cavet fructuario tantum de vitio soli, non aedium, *d. L. 20. d. l. 18. §. 2.* quia resectio ad ejus ipsius (domini) onus pertinet, *d. L. 20.* quae proinde contrariatur *d. L. 18.*

Qv. V. *An ex secundo decreto magistratus municipalis mittere possit?*

NEGATUR; quia haec pars ipsi delata specialiter non est a Praetore, *Laut. pag. l. 4. §. 4. h.* At hodie etiam minoribus magistratibus specialiter concessa videtur: nisi civilium jurisdictionum gradus in loco sint, quia magis imperii est, quam jurisdictionis. *&c.*

Laut. pag. 551. verb. non etiam &c.

LIB. XXXIX. TIT. III.

DE AQUA ET AQUAE PLUVIAE ARCENDAE.

Qv. *An actio haec sit in rem scripta?*

NEGATUR, sed ex natura rei contra possessorem datur; quia agitur ad restitutionem operis; restituere autem non potest, nisi is, qui script.

Dissent. Laut. pag. 552. verb. in rem qui script.



qui opus factum possidet, uti in noxalibus & ad exhibendum, sed & ad instar servitutium competit, seu potius ex servitutis naturalis excessu, & agit superior contra inferiorem, ne naturalem aquæ cursum opere inhibeat, quo actio confessoria similis est.

LIB. XXXIX. TIT. IV.
DE PUBLICANIS ET VECTI-
GALIBUS.

Qv. I. *An duplum & quadruplum, quod actione ex edicto contra publicanos persequimur, etiam rem contineat?*

Laut. pag.
554. verb.
quod eti-
am.

AFFIRMATUR l. 5. §. 1. l. 9. §. 5. h.

OBJ. l. 1. §. 4. h. ubi actio dicitur pœnalis.

RESP. Pœnali actione liberari dicitur, qui rem restituit; quia pœnam ex ea non cogitur solvere re restituta, non quia mera pœna est: quin dicuntur quoque pœnales, quia simplum quoque sequitur naturam pœnæ, ut in l. 16. §. f. *Quod. met. caus.*

Qv. II. *Unde dicantur commissa?*

RESP. A pugna, quæ committi dicitur, dum incipit, & applicatur ad ea, quæ directo contra legem fiunt; nam quia pœna contra transgressorem lege statuta est, in eo momento, quo contra legem peccatur, pœna commissa est. Vid. late *supr. tit. de Lege commissoria q. 1.*

Qv. III. *An, si nauta vel auriga vectigal non solvit, ipsæ merces cadant in commissum, an vero tantum nautæ navis, & aurigæ equi &c.*

Laut. pag.
553. verb.
Non eti-
am.

Posterius affirmatur: nam (1) commissum supponit defraudationem vectigalium, l. 14. l. 11. C. de Publ. & vect. & contra eum obtinet, qui crimen contraxit, l. 14. ff. h. l. 8. pr. eod. adeoque qui dolo egit, & ideo punitur; at dominus mercium neque defraudavit vectigal, adeoque nec doli, nec criminis reus est, indeque nec pœnam pati potest. Sane (2) res durissima foret, si dominus mercium ob dolum aurigæ vel nautæ puniri deberet, cum naturæ regula sit, neminem ex alieno delicto pœnam pati debere. Equidem (3) non sufficit ratio; imputari domino, quod elegerit fraudulosum nautam &c. nam mala hæc electio crimen non infert, quod requiritur in materia commissi. **Commerciorum natura requirit operam**

